Саша Латиновић,
селектор БАП-а 2012.

ПОЛЕТАН АНСАМБЛ У ДУХУ РИТУАЛА ПЕВА, ИГРА, ПЛЕШЕ...

Мирослав Антић и Маја Буњац: „ГАРАВИ СОКАК“; Режија: Маја Буњац; Извођење: Глумачко-плесни ансамбл Студија „БИС!“, Београд

Одличан драматуршки посао је урадила проф. Маја Буњац користећи поезију и прозу Мирослава Антића, као и мотиве из приче „Огледало“ Гроздане Олујић. Све је то успела да склопи у једну кохерентну целину која говори о животној радости, страсти и трагедији Рома. Треба одмах рећи да ово није класичан театар поезије, у коме се наизменично смењују нумере, већ стихови добијају дијалошку форму које интрерпретирају ликови из литературе Мирослава Антића, или нови, измаштани ликови оживљени кроз драмску радњу. Вредност представе је у осмишљеном другом плану који је стално присутан и све време игра, тако да се из привидне статичности померањем пажње добија унутрашња динамика и ритам сцене. Сукоб представе је дат на више планова, а централни је онај између Милета Дилеје и Силеџије, који је вештим осавремењавањем од Антићевог фашисте постао скинхед. Полетан ансамбл у духу ритуала игра, пева, плеше (одлична кореографија Весне Дубак), уз импресивну музику Бориса Буњца која је често преузимала улогу равноправног партнера на сцени.

/Одломак из извештаја селектора 52.
Београдског аматерског позоришног фестивала,
одржаном у мају 2012, објављеном у Билтену, под
насловом „У знаку недовољне материјалне подршке“/